

Zatímco se 6. ledna 2011 k barevné budově [Music City](#), kousek od čím dál tím víc neblaze proslavené O2 Arény, trousili soutěžící muzikanti a natěšení diváci, nad Prahou houstlo mrholení a zvedal se studený vítr. Ty v příštích hodinách zabalily hlavní město, a s ním i větší část republiky, do ledového, kluzkého „igelitu“. Když páté základní kolo VIII. ročníku [Notování](#)

končilo, zatraceně klouzalo všude, snad s jedinou výjimkou - důležitou stanicí nedaleko našeho hudebního stánku. Prostě řečeno, nám, kteří cestujeme metrem, bylo hej od Českomoravské až po Háje, nebo kam kdo jel...

Navzdory počasí dorazilo všech šest soutěžících kapel, a tak se mohlo začít Notovat. Moderátor Belmondo poznamenal hned zkraje, že všechny soutěžící formace - až na jednu - disponují hezkými tvářemi žen a dívek a hned startující **KaBáJa** z Jablonce nad Nisou to potvrdila na třikrát! „
znamená Káťa, Bára a já!
“ *KaBáJa*

prohlásila mluvčí tria Katka Novotná. A pak stručně uvedla jednotlivé písničky *Vem kytaru*
Carrie od

Marsyas, jako jedinou převzatou, a dále kabájovské autorské
Bloudění

o postpubertální lásce, jednu z nejstarších kabájovských
Ostří u nože

a závěrečnou energickou „
Sršně

“. Tři -nácileté muzikantky, tři kytary (z toho jedna basová) a spousta muziky! Vyvolaly vzpomínky nejen na tři chlápky, kteří si říkají Hop trop, ale především na to, jak se na severu Čech daří holčičím seskupením od litvínovských Popelek přes liberecké Tulačky až po jablonecké Berušky a nástupnické formace, které zatím hlavně trénují.

Šuplík, to jsou dvě zpěvačky a tři muzikanti soustředění od 1. ledna 2005 kolem kapelníka a autora repertoáru Zdeňka Vidláka s elektrickou kytarou. Kapelník rozdělil program na část depresivní a část optimistickou, ale tyhle fóry k Notování patří. Už při úvodní *Kreditce* s e někteří diváci neudrželi smíchy, při údajně ještě depresivnější skladbě
Drolím se

, vypukalo nadšení hned po zjištění, že jde o následky česání zpívajícího kapelníka... Optimistický Bůček je prý vlastně milostnou písní. Zpěvačka Helena Svítková to vyjádřila zejména procítěně zpívaným štěpným rýmem „

Napsal uživatel Honza Dobiáš
Sobota, 15 Leden 2011 19:17

říkám mu jménem, chci ho s křenem, když do mě padá

“... A že závěrečná píseň

To byl hezký chlapec

, rozeřála zpěvačky tak, že borci v prvních řadách se skutečně mohli cítit ohroženi, to už nepřekvapilo asi nikoho...

Jediným soutěžícím nevybaveným krásnou zpěvačkou byl písničkář **David Bartoš**, ostravský rodák studující v Praze na doktora. Ostravsko, ale hlavně chytrá hlava a chytré texty napověděly, že Jarek Nohavica klidně může mít zanedlouho pokračovatele.

Píseň čistotného člověka

složil David údajně pro svého kamaráda, který se o sebe hrozně bojí.

Ponožky v sandálích

zahrál údajně proto, aby si posluchači z koncertu aspoň nějaké poučení odnesli, v písni

Markétko

použil vědomosti ze studovaného oboru a závěrečný song

Za malým kopcem je víska

nejen rozněžnila publikum, ale i předvedla, že nejen Nohavica, ale i Bartoš má písničku pro Martinu.

Alison je pětičlenná kapela, která přijela až z Kraslic (kdo má nástroj značky Amati, jistě ví, kde to je). Pozoruhodné sdružení, protože na podium přišly čtyři osoby v červených kostkovaných sukních, ale jen tři z nich byly ženy! Rozluštění: to čtvrté nebyla sukně, nýbrž skotský kilt doživotně hostujícího baskytaristy Radka Exnera, jinak člena skupin Bodlo a Netřísk. Nestorem kapely je Tonda Vyšehradský, známý též jako člen loketských Roháčů, kapelník někdejší kraslické kapely Švorc a táta kapelnice Alisonu Áji Boháčové. Dalšími členkami kapely jsou Renča Stibůrková a Anička Juhásová. Do které z dam personifikuje legendární čarodějnici Alison, podle které se

kapela jmenuje, ovšem Tonda odmítl vysvětlit... Na začátek Renča spustila pěknou angličtinou píseň *Greenroses*, vystřídal ji svým hlasem Tonda při *Donaldovi Mc Gallavrym*, pak si Renča vzala kytaru a už horší angličtinou, ale krásným hlasem pěla Ája Boháčová. O poslední skladbě řekl Tonda, že je to vlastně básnička, která nemá slova, diváci se zasmáli a krasličtí spustili pěknou instrumentálku

The Dark Girl

.

Quaoar z Prahy, duo sester Zuzky a Kláry Vytiskových, je jediným souborem, který soutěžil na

Notování od prvního ročníku, letos tedy poosmé. Kytary zvládají děvčata suverénně, ale písničky jsou jakoby víc pro ně, než pro posluchače. Zaujala mě slova úvodní *Antikvari*
átní, ve

které se říká „

to se stává básníkům, že jim dojde publikum, to se stává autorům, že knížky stojí míň než rum
“. Závěrečná

Labutí

je o hejnu černočerných labutí a můžete si ji poslechnout z desky

Studna neobjevená

, kterou písničkář Martin Hejtnáček představuje řadu hudebníků, které opravdu většina diváků a posluchačů zatím neobjevila.

Finále večera patřilo pražskému **9. patru**, o nichž Belmondo nezapomněl uvést, že vlastně každý dům, který má víc než osm pater, jim dělá reklamu, o cedulích ve výtazích ani nemluvě...

9. patro je zajímavé mj. i termínem svého vzniku: 9. ledna 2009 v 9:09 hod., v 9. poschodí domu Praze 8, hned vedle Prahy 9... Spolu s kapelníkem a textařem, klarinetistou Jirkou Svítkem, jeho ženou, zpěvačkou Helenou (toho večera na scéně podruhé -poprvé se Šuplíkem) a sólovým kytaristou a skladatelem písní Leošem Valigurským zazářil baskytarista Jakub Spěváček, který v kapele nedávno vystřídal „svitkového panelfotra“ Jirku Kyncl. Jejich písničky *Robinsonka, Zpovědnice a Letní píseň* pohladily a

potěšily a závěrečná pohádková

Ježibaba

, o Ježidědkovi, Ježidětech a jejich mamince, tedy o Ježírodině, to byla dobrá stylová pecka v den Tří králů.

Pak nastala přestávka a Rada Notování se odebrala k velmi náročné poradě. Po ní, v době, kdy Kytka a Bublina počítaly divácké hlasy, Cimbura uvedl hlavního hosta 5. základního kola, písničkářku **Beatu Bocek** z Beskyd, která ke svému vystoupení průběžně přizvala tu akordeonistu Tomáše Hubáčka, tu cellistu Vojtu Nejedlého. Protože Beata byla, jak pravil Cimbura, druhou POLKOU tohoto večera (tu první hrála jako instrumentálku skupina Alison), zněly většinou písničky v její rodné polštině. Možná to folkovému publiku trochu napovědělo, proč je v popu tolik úspěšná Ewa Farna, proč dodnes nevyšuměla sláva Maryly Rodowiczové a hlavně, že dobrá zpěvačka může zježit chloupky na ruce i těm, kteří třeba všem slovům nerozumějí... K jejímu velmi úspěšnému vystoupení si diváci vyžádali dva přídavky, které kytaristka Beata zpívala za doprovodu obou dřívejmenovaných muzikantů.

Bublina s Belmondem uvedli závěrečné čtení výsledků stručným reportem ze zasedání Rady Notování. Nejprve vyšli z porady RN dva vítězové. Pak to RN zkusila s hlasováním a rázem byli vítězové tři! Teprve další hlasovací klíč rozhodl o postupujícím RN a že to neměli jednoduché ve svém hlasování ani diváci, o tom svědčí i výsledková tabulka. Konkurence byla tentokrát opravdu hodně vyrovnaná, ale nakonec vše dobře dopadlo. Jen moderátorka Bublina cestou domů uklouzla po náledí. Při pádu se jí ale nic nestalo, protože padat umí. I Bublina dopadla dobře.

Příští Notování připadá první únorový čtvrtek, bude mít zajímavého hosta a určitě bude i jinak bezva muzika! A navíc, protože je to poslední základní kolo, bude Rada Notování přidělovat i

Vyrovnané Notování s pádným koncem

Napsal uživatel Honza Dobiáš
Sobota, 15 Leden 2011 19:17

postupové divoké karty do semifinále. Nenechte si to ujít.